

MIĘTCZANY (16) *ai*

a jasne (w tym 1 r. błędne znakowanie).

sg m N mięczany (2). ◊ *G* mięczanego (2); -ého (1), -(e)go (1). ◊ *A* mięczany (2). ◊ *I* mięczanym (2). ◊ *f N* mięczan(a) (3). ◊ *G* mięczan(e)j (1). ◊ *I* mięczaną (1). ◊ *L* mięczan(e)j (1). ◊ *n G* mięczan(e)go (1). ◊ *A* mięczan(e) (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Przymiotnik od „miętka” (16) :

a. *Będący częścią mięty (2) :*

Wyrażenia: »kwiecie mięczane« (1): wczyn ług z popiołu nášienia Koprowego/ á tym głowę myy/ á warz wnim kwiecie mięczane. *SienLek* 48.

»liście mięczane« (1): Też proch wczyniony z liścia Mięczanego z mlekiem pity/ ieft dobry na glifty *FalZioł* I 82b.

b. *Zrobiony, uzyskany z mięty (14) :*

Wyrażenia: »mięczany proch« (3): wŷypże Aloe/ háłunu vtártého/ mięczanego prochu/ y grynłzpanu trochę *SienLek* 127v, 156v [2 r.].

»sok mięczany« (5): *FalZioł* I 9d, 82b; skroni łokiem mięczanym pomázác. *SienLek* 50, 72v, 82v.

»wodka mięczana« [szyk 4:2] (6): *FalZioł* +5c, II 8b, 14d, 17a, V 38; rozmiełzay go wódką mięczaną *SienLek* 97v.

Cf **MIĘTKOWY**